

08/10/2008

SEGRE

LA PINZELLADA

CARLES PORTA

Imprescindibles

ESTITULA *La dictadura de la incompetència*, l'autor es diu Xavier Roig i el publica l'editorial La Campana. Per mi és un dels llibres més importants que he llegit i crec que si la nostra societat té una mica de vergonya, l'ha de considerar un llibre molt necessari. Jo diria que imprescindible.

És un assaig que fa una radiografia excel·lent de l'Europa mediterrània i de Catalunya en particular. Està ben escrit (en unes hores s'acaba la degustació) i fa una anàlisi molt brillant de la "incompetència" en què estem immersos.

Roig, un empresari que ha sigut director general de dues multinacionals i que ara es dedica a les noves tecnologies en diferents països d'Europa, Àsia i Oceania, fuig de la "cultura de la queixa" i fa una anàlisi molt lúcida de l'educació, la justícia, el funcionariat, la societat civil, la cultura, les ONG i, sobretot, de la política i dels polítics.

La crisi i la psicosi que vivim poden prendre protagonisme al llibre, però de debò que us el recomano perquè és ple de reflexions brillants i propostes constructives. Us convido a unes quantes frases perquè vegeu per on va.

Funcionaris: "Fa temps que em pregunto per què tant la societat catalana com la resta

de societats europees en general no s'hi arromanguen d'una vegada i comencen a modernitzar el cos funcional, a optimitzar-lo i fer-lo més productiu".

Educació: "No es tracta d'esbrinar què els convé als mestres, sinó què li convé a la societat". Globalització i crisi: "Els llocs de treball dels funcionaris no poden ser deslocalitzats". Polítics: "Una dona va a fer una denúncia. Aquesta és la conversa: "M'han intentat violar. Segur que era un polític! Com sap que era un polític? Molt senzill, ho he hagut de fer tot jo!". Catalunya: "La teoria és quan se sap tot, però no hi ha res que funcioni; la pràctica és quan tot funciona però no se sap per què. A casa nostra hem fusionat teoria i pràctica: Res no funciona i ningú no sap per què."

La dictadura de la incompetència és un crit a l'optimisme i fa una defensa entusiasta d'allò que s'anomena societat civil i empresa privada. Hi haurà polítics i funcionaris que renegaran del llibre. Perquè s'hi veuran retratats. Els altres, els que de debò fan rutilar la màquina, estic segur que se'l llegiran, encara que alguns potser ho faran d'amagat per no ser assenyalats amb el dit. Els eficaços, quan el llegeixin, se sentiran reconfortats.